

Sygn. akt **II K 43/16**

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 marca 2016r.

Sąd Rejonowy w Goleniowie Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Michał Krzywulski

Protokolant: Beata Iwaniuk

przy udziale prokuratora Mikołaja Rydza

po rozpoznaniu dnia 23 marca 2016r. sprawy **M. R.**, s. syna E. i D. z domu K., urodzonego (...) w S.,

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Stargardzie Szczecińskim z dnia 16 czerwca 2010r. w którym za czyn kwalifikowany z art. 280§1k.k. w zb. z art. 158§1k.k. w zb. z art. 276 k.k. w zw. z art. 11§2 w zw. z art. 64§1k.k. popełniony w dniu 17.12.2006r została mu wymierzona na karę: 2 lat 8 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet orzeczonej kary sąd zaliczył okres tymczasowego aresztowania od 17.12.2006r. do 13.03.2007r. – kara odbyta w okresie 07.02.2012r-16.03.2012r. (warunkowe przedterminowe zwolnienie) – sygn. akt II K 69/08,

2. Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 27 września 2012r. w którym za czyn kwalifikowany z art. 242§3k.k., popełniony w dniu 26 czerwca 2012r. została mu wymierzona kara 1 miesiąca pozbawienia wolności, kara odbyta w okresie 29.04.2014r. -29.05.2014r. – sygn. akt II K 836/12,

3. Sądu Rejonowego w Stargardzie Szczecińskim z dnia 26 listopada 2012r. w którym za czyn kwalifikowany z art. 278§1k.k. w zw z art. 64§1k.k. popełniony w dniu nocy 2/3 lipca 2012r. została mu wymierzona kara 7 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet kary sąd zaliczył okres zatrzymania od 03.07.2012r-04.07.2012r. – sygn. akt II K 1072/12,

4. Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 26 marca 2013r., sygn. akt II K 193/12, zmienionego następnie wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 29.10.2013r., sygn. IV Ka 1120/13, w ten sposób, że:

a) za czyn kwalifikowany z art. 280 §1 k.k. – popełniony w dniu 5 września 2010r. - oraz za czyn kwalifikowany z art. 280 §1 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k. – popełniony w dniu 14 czerwca 2010r. - jako popełnione w ciągu przestępstw wymierzono skazanemu karę 4 lat pozbawienia wolności,

b) za czyn popełniony w 05 września 2010r. kwalifikowany z art. 281 k.k. wymierzono skazanemu karę roku pozbawienia wolności;

oraz karę łączną 5 lat pozbawienia wolności,

I. na podstawie art. 91 §2 k.k. łączy wymierzone skazanemu kary jednostkowe pozbawienia wolności opisane w punktach: 2, 3 oraz 4 lit. „a” i „b” części wstępnej wyroku i wymierza mu karę łączną 5 (pięciu) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie o wydanie wyroku łącznego w zakresie kary opisanej w punkcie 1 części wstępnej wyroku;

III. na podstawie art. 577 k.p.k. zalicza skazanemu na poczet wymierzonej mu kary łącznej okres odbytej kary pozbawienia wolności w sprawie II K 836/12 od 29.04.2014r. do 29.05.2014r., okres odbytej kary pozbawienia wolności w sprawie II K 1072/12 od 29.05.2014r. do 29.12.2014r. oraz okres odbytej dotychczas kary pozbawienia wolności w sprawie II K 193/12 od 05.09.2010r. do 13.05.2011r. oraz od 29.12.2014r.;

IV. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. S. kwotę 664,20 (sześćset sześćdziesiąt cztery 20/100) złotych, w tym podatek VAT w wysokości 124,20 (sto dwadzieścia cztery 20/100) złotych tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu;

V. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego w całości od ponoszenia wydatków w sprawie.

Sygn. akt **II K 43/16**

UZASADNIENIE

M. R. został prawomocnie skazany następującymi wyrokami:

5. Sądu Rejonowego w Stargardzie Szczecińskim z dnia 16 czerwca 2010r., sygn. akt II K 69/08, którym za czyn kwalifikowany z art. 280 §1 k.k. w zb. z art. 158 §1 k.k. w zb. z art. 276 k.k. w zw. z art. 11§2 w zw. z art. 64 §1 k.k. popełniony w dniu 17.12.2006r. została wymierzona mu kara 2 lat 8 miesięcy pozbawienia wolności, a na poczet orzeczonej kary sąd zaliczył okres tymczasowego aresztowania od 17.12.2006r. do 13.03.2007r.,

6. Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 27 września 2012r., sygn. akt II K 836/12, którym za czyn kwalifikowany z art. 242 §3 k.k., popełniony w dniu 26 czerwca 2012r. została mu wymierzona kara 1 miesiąca pozbawienia wolności,

7. Sądu Rejonowego w Stargardzie Szczecińskim z dnia 26 listopada 2012r., sygn. akt II K 1072/12, którym za czyn kwalifikowany z art. 278 §1 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k. popełniony w nocy z 2/3 lipca 2012r. została mu wymierzona kara 7 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet kary sąd zaliczył okres zatrzymania od 03.07.2012r. do 04.07.2012r.,

8. Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 26 marca 2013r., sygn. akt II K 193/12, zmienionego następnie wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 29.10.2013r., sygn. IV Ka 1120/13, w ten sposób, że:

a) za czyn kwalifikowany z art. 280 §1 k.k. – popełniony w dniu 5 września 2010r. - oraz za czyn kwalifikowany z art. 280 §1 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k. – popełniony w dniu 14 czerwca 2010r. - jako popełnione w ciągu przestępstw wymierzono skazanemu karę 4 lat pozbawienia wolności,

b) za czyn popełniony w 05 września 2010r. kwalifikowany z art. 281 k.k. wymierzono skazanemu karę roku pozbawienia wolności;

oraz karę łączną 5 lat pozbawienia wolności.

Pismem z dnia 10 grudnia 2014r. M. R. wniósł o wydanie wyroku łącznego i połączenie wymierzonych mu kar pozbawienia wolności w trzech sprawach karnych.

Sąd zważył, co następuje.

Analiza materiału zebranego w niniejszej sprawie prowadzi do wniosku, iż zachodzą przesłanki do połączenia kar jednostkowych pozbawienia wolności wymierzonych M. R. na mocy wyroków wydanych w sprawach: II K 836/12, II K 1072/12, II K 193/12 i wymierzenia kary łącznej. Przesłanki, które popełnił skazany i które zostały osądzone na mocy wyżej wspomnianych wyroków, pozostają w realnym zbiegu.

Wyrok łączny jest instytucją procesową realizującą normy prawa materialnego w zakresie kary łącznej, w szczególności art. 85 k.k. i 86 k.k., wobec osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów. Z wyrokiem łącznym mamy do czynienia wówczas, gdy sprawca został skazany prawomocnie wyrokami różnych sądów, przy czym zachodzą warunki

do orzeczenia kary łącznej (art. 569 k.p.k.). Do przesłanek wydania wyroku łącznego i orzeczenia kary łącznej zalicza się: popełnienie przez sprawcę dwóch lub więcej przestępstw pozostających w realnym zbiegu, tj. popełnionych zanim zapadł pierwszy, chociażby nieprawomocny wyrok co do któregośkolwiek z nich, wymierzenie za te przestępstwa kar tego samego rodzaju lub kar podlegających łączeniu.

Wskazać należy, że wobec skazanego M. R. wszystkie wyroki podlegające łączeniu zapadły przed dniem 1 lipca 2015r., a zatem przed wejściem w życie nowych przepisów dotyczących łączenia kar. W myśl art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 20 marca 2015 r.) przepisów rozdziału IX ustawy Kodeks karny w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Dlatego też do wniosku skazanego o wydanie wyroku łącznego w niniejszej sprawie zastosowanie znajdują przepisy dotychczasowe.

Spośród wyroków zapadłych wobec skazanego M. R., biorąc pod uwagę daty popełnienia przestępstw osądzonych wyrokami, do połączenia kwalifikuje się kara pozbawienia wolności wymierzona za czyny popełnione przez skazanego w ramach jednego ciągu przestępstw w dniach 14 czerwca 2010r. i 5 września 2010r., co przesądza o tym, że nie łączy się w ramach kary łącznej kara 2 lat 8 miesięcy pozbawienia wolności za przestępstwo popełnione przez skazanego w dniu 17 grudnia 2006r., wymierzona wyrokiem Sądu Rejonowego w Stargardzie Szczecińskim z dnia 16 czerwca 2010r., sygn. akt II K 69/08. Wyrok ten został bowiem wydany przed popełnieniem przez skazanego czynu z dnia 5 września 2010r. wchodzącego w skład ciągu przestępstw. Dalsze czyny zostały popełnione przez skazanego w dniach: 05 września 2010r., 26 czerwca 2012r., w nocy 2/3 lipca 2012r., a więc zanim zapadł pierwszy z tej grupy wyroków, czyli w dniu 27 września 2012r.

Zgodnie z art. 86 k.k. kara łączna wymierzana jest w granicach: od najwyższej z kar jednostkowych (co odpowiada systemowi absorpcji) do ich sumy (system kumulacji), nie przekraczając jednak 15 lat pozbawienia wolności. Jakkolwiek przy orzekaniu kary łącznej dopuszczalne jest zastosowanie zarówno absorpcji, jak i kumulacji, to jednak należy pamiętać, że sięgnięcie do któregośkolwiek z tych rozwiązań jest rozstrzygnięciem skrajnym, które może być stosowane wyjątkowo. Zastosowanie zasady absorpcji, asperacji czy kumulacji przy orzekaniu tak kary łącznej, jak i wydawaniu wyroku łącznego uwarunkowane jest przede wszystkim relacjami zachodzącymi pomiędzy prawomocnie osądzonymi czynami, objętymi tymże skazaniem. Relacje te sprowadzają się do określenia, jak bliski związek przedmiotowo-podmiotowy łączy te czyny oraz w jakich odstępach czasu zostały one popełnione. Przesłanką braną pod uwagę przy ustalaniu wymiaru kary łącznej jest również sposób życia skazanego po wydaniu wyroku, postępy w procesie resocjalizacji.

W świetle powyższego, kara łączna pozbawienia wolności wymierzona skazanemu M. R. nie mogła być niższa niż 4 lata pozbawienia wolności i nie mogła jednocześnie przekroczyć 5 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Odnosząc się do przesłanek wymierzenia kary łącznej stwierdzić należy, iż przestępstwa objęte wyrokami podlegającymi łączeniu to głównie przestępstwa przeciwko mieniu, w szczególności rozboje z użyciem przemocy, ale też kradzież oraz niepowrót do zakładu karnego po przerwie w karze. Czyny te zostały popełnione na szkodę różnych pokrzywdzonych. Pomiedzy czynami nie zachodzi bliski związek czasowy, albowiem część z nich została popełniona w 2010r., a część w 2012r. Na korzyść M. R. przemawia opinia administracji zakładu karnego o zachowaniu skazanego. Wynika z niej między innymi, że karę pozbawienia wolności odbywa w systemie programowego oddziaływania, jest zatrudniony i posiada dobrą opinię z miejsca pracy, nie sprawia problemów natury wychowawczej, bierze udział w programach readaptacji społecznej.

Mając na uwadze powyższe, zasadnym jest orzeczenie wobec skazanego kary łącznej przy zastosowaniu zasady asperacji, którą to karę Sąd postanowił ukształtować w wymiarze określonym w sentencji wyroku łącznego.

Na podstawie art. 577 k.p.k. Sąd zaliczył skazanemu na poczet wymierzonej mu kary łącznej pozbawienia wolności okres odbytej kary pozbawienia wolności w sprawie II K 836/12 od 29.04.2014r. do 29.05.2014r., okres odbytej kary

pozbawienia wolności w sprawie II K 1072/12 od 29.05.2014r. do 29.12.2014r. oraz okres odbytej dotychczas kary pozbawienia wolności w sprawie II K 193/12 od 05.09.2010r. do 13.05.2011r. oraz od 29.12.2014r.

W pozostałej części, tj. w zakresie kary pozbawienia wolności opisanej w punkcie 1 części wstępnej wyroku łącznego, wymierzonej w sprawie II K 69/08, postępowanie o wyrok łączny podlegało umorzeniu.

W pkt IV sentencji wyroku łącznego zawarto rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w niniejszym postępowaniu, uwzględniając przy tym postępowanie odwoławcze w poprzednim rozpoznaniu sprawy, jak również obecne postępowanie przed sądem I instancji, zaś w pkt V sentencji wyroku łącznego w przedmiocie wydatków, które oparto na podstawie art. 624 § 1 k.p.k., przy uwzględnieniu trudnej sytuacji materialnej skazanego oraz faktu odbywania przez niego kary o charakterze izolacyjnym.